

ventes besvaret af socialministeren inden 2. behandling af lovforslaget. 10 af udvalgets spørgsmål og socialministerens svar herpå er optrykt som bilag til betænkningen.

3. Indstillinger og politiske bemærkninger

Et *flertal* i udvalget (V, DF, KF og RV) vil stemme for det under nr. 1 stillede ændringsforslag om deling af lovforslaget. Flertallet vil indstille det under A nævnte lovforslag til *vedtagelse* med de under nr. 2-4 stillede ændringsforslag. Flertallet vil endvidere stemme for de under nr. 5-15 stillede ændringsforslag.

Et *mindretal* i udvalget (S og SF) vil stemme for det under nr. 1 stillede ændringsforslag om deling af lovforslaget. Mindretallet indstiller det under A nævnte lovforslag til *forkastelse* ved 3. behandling. Mindretallet vil stemme for de under nr. 2-15 stillede ændringsforslag.

Socialdemokratiets medlemmer af udvalget bifalder, at ministeren efterkommer Socialdemokratiets ønske om at dele det oprindelige lovforslag i 2 dele. Socialdemokratiet er af den overbevisning, at ændringerne i lov om leje er af et sådant omfang og af en sådan karakter, at det ville være lovsjusk at gennemføre dem med den korte tidshorizont, som ministeren i første omgang havde lagt op til. Lovsjusk ville i givet fald have været det ord, der bedst havde beskrevet forløbet.

Det under nr. 9 stillede ændringsforslag om, at lejerne i småejendomme med 4 eller flere beboelseslejligheder omfattes af de samme regler om forbedringsarbejders iværksættelse som lejere i store ejendomme, betragter Socialdemokratiet som et skridt i den rigtige retning.

Socialdemokratiet hæfter sig ved, at ministeren mener, at det vil »medvirke til at skabe tryk-
hed omkring den enkelte husstands bolig-situation og dermed for disse lejere skabe den stabilitet i hverdagen, der medvirker til at sikre den enkeltes livskvalitet«. Denne opfattelse er Socialdemokratiet helt enig i.

Så meget mere uforståeligt bliver det, at alle andre lejere – altså lejere i ejendomme med 1-3 lejligheder – ikke skal omfattes af den samme tryk-
hed, ligesom det forekommer totalt uforståeligt, at lejere i uregulerede kommuner ikke efter ministerens vurdering har behov for den selvsamme stabilitet, der medvirker til at sikre den enkeltes livskvalitet.

Det betyder også, at til trods for, at dette ændringsforslag nu formentlig bliver stemt igennem, er det Socialdemokratiets håb, at ministeren under det kommende udvalgsarbejde til L 78 B vil være indstillet på at gå ind i en fornyet drøftelse, så de klare urimeligheder, der er opstået ved ministerens hovsaændringsforslag, bliver fjernet, så alle lejere kan sikres den stabilitet, der medvirker til at sikre den enkeltes livskvalitet. Det er ministeren jo selv optaget af.

Socialdemokratiet finder fortsat de foreslåede ændringer i lov om leje meget mangelfulde og håber, at omfanget og specielt indholdet af de indkomne høringssvar vil føre til væsentlige ændringer i de stillede forslag. Næsten alle, selv de to landsretter, der har svaret i forbindelse med lovforslaget, siger, at der har været alt for lidt tid til en ordentlig gennemgang og bearbejdning af forslagene, og derfor er der også mange negative tilbagemeldinger. Og værst af alt er der ingen høringssvar, som hundrede procent bakker disse ændringer op. Hverken udlejerside eller lejerside mener, at ændringerne løser de problemer, vi står over for.

Den tilbageværende del af det oprindelige lovforslag L 78 A, som går ud på at fjerne betaling for adgang til elektroniske kommunikationstjenester fra den boligstøtteberettigede husleje, er et besparelsesforslag, der skærer 2,8 mio. kr. i boligstøtte fra 2004. For dem, dette vedrører, betyder det, at man skærer i gennemsnit 175 kr. om året hos pensionisterne og 280 kr. om året hos den arbejdsløse eller førtidspensionisten, der får boligsikring. Socialdemokratiet kan ikke støtte en yderligere forringelse af vilkårene for lejerne i Danmark.

Dette forslag til forringelse af boligstøtten skal ses i sammenhæng med L 77, hvor regeringen også skærer 31 mio. kr. i boligstøtte i 2004 og årene frem. De to lovforslag vil samlet betyde, at den enkelte boligstøttemodtager fremover skal betale en større andel af huslejen.

Det må derfor konstateres, at regeringen med disse forslag begår klart løftebrud over for den danske befolkning. Om huslejen stiger eller boligstøtten falder, giver det samme resultat for lejerne: Kort og godt: de berørte lejere kommer til at betale mere for deres bolig. Et sådant forslag kan Socialdemokratiet ikke være med til at gennemføre.